

øvrige Poster angaaer, har man ikke fundet Noget at erindre, derimod har man i de større Udgifter, hvorom der her er Tale, nemlig Udgifterne til Jernbaner, fundet Anledning til at indhente nogle Oplysninger fra Finantsministeriet om Maaden, hvorpaa de tidligere Udbetalinger ere effektuerede. Det ærede Thing vil see, at der under Nr. 1 i Betænkningen er optaget en Meddelelse, som Udvalget har modtaget fra Finantsministeriet om Maaden, hvorpaa Udbetalingen er stæet, og jeg skal kun hertil knytte nogle faa Bemærkninger. Det vil maaskee andre Mænge at see den meget store Kassebeholdning, som har været tilstede, men jeg skal i den Henseende bemærke, at ifølge hvad der blev vedtaget i Finantsloven for 1861—62 skulde Opgjørelsen af Totalkassebeholdningen finde Sted til den 31te Marts 1862; dernæst er et ikke ubetydeligt Beløb af 4 pCt.s Obligationer gjort disponibelt, nemlig, saavidt jeg kan skjønne, til et Beløb af 578,000 Rd., som ikke er det Samme, som er opført under Nr. 2, nemlig 248,700 Rd.; jeg skal ligeledes bemærke, at de Herrer i Betænkningen under Nr. 3, b ville finde en Post paa 91,800 £ som en Kassepost; dette hidrører derfra, at den disponible Kassebeholdning oftere gjøres frugtbringende, førend den gaaer over til Reserverfonden, og da har en anden Bestyrelse, end naar den ligger i Kassen, idet den som kontant Kassebeholdning henhører under Finantshovedkassen, hvorimod den, naar den bliver frugtbringende, hører ind under et andet Kontoir i Finantsministeriet. Udvalget har imidlertid med Hensyn til disse Transaktioner fundet, at det egentlig ikke er nogen overordentlig helbig Forretning, som Kongerigets Finantsminister har gjort, navnlig med Hensyn til Afhændelsen af de kongelige Obligationer, idet man nemlig finder, at det havde været nok saa fordelagtigt, naar ikke blot den kontante Udbetaling var undgaaet, men man ogsaa havde undgaaet at realisere de Obligationer, man havde, naar de ikke kunde udbringes til højere end til 96 eller ubetydeligt derover; man maatte ansee det for fordelagtigere, at Betalingen var stæet med det, som Loven giver Bemyndigelse til, nemlig de nye Obligationer, og da lade det være Entreprenørens egen Sag at sætte dem i Cours og

saaledes sørge for at faae dem folgte; forsaavidt imidlertid angaaer den ærede Finantsministers Stilling til dette Spørgsmaal, da vedrører den betydeligste Udgift en tidligere Finantsbestyrelse, og den ærede Finantsminister har oplyst, at Grunden, hvorfor den første Omfattning stæte, var den, at man ikke var istand til i rette Tid at give Entreprenøren det Bærfel, han ifølge Kontrakten var berettiget til at forlange, naar han skulde modtage Obligationer om 3 Maanedes, og da derfor Terminen rykede nærmere, var man pligtig til at skaffe ham en kontant Betaling, hvorfor man maatte gjøre den Transaktion, som her er omtalt. Den ærede Minister har forøvrigt ogsaa meddeelt Udvalget, at der for de Udbetalinger, som for Fremtiden ville finde Sted, er givet Entreprenøren det fornødne Bærfel om, at det vil stæe med nye kongelige Obligationer.

Ætsering: De Herrer ville af Betænkningen have seet, at et Mindretal der har udtalt sig om de Ulemper, der ere ved Finantsloven i dens nuværende Form, og forsøgt paa at give den en anden og heldigere Form; at fremlægge et Forslag til Behandling og Afstemning, fandt jeg imidlertid vilde gjøre Sagen for vidtløftig, og jeg har derfor foretrukket kun at henlede Opmærksomheden paa Manglerne og give et Skema, hvorefter de skulde rettes. Man vil i Udtalelserne af Mindretallet finde mine væsentligste Indsigelser, som ere hentede deels fra Grundloven og deels fra Betydeligheden. Det er meget ubekendt, at man i Finantsloven, hvor Udgifter og Indtægter staae sammen, kan komme til at faae en Minusudgift og en Minusindtægt, 2: naar jeg paa Indtægtsfiden har en Udgift, som overstiger Indtægten, saa faaer jeg en Minusindtægt — og saadanne findes — og er det Dinvendte Tilfældet, at vi paa Udgiftsfiden have en Post, hvor der er større Indtægt end Udgift, saa faaer vi en Minusudgift; men saaledes at have i Række med hinanden Minus og Plus, er meget ubekendt og heller ikke i og for sig rigtigt. Jeg har overført paa Indtægtsfiden samme Form, som man i de senere Aar har givet § 13, der omfatter overordentlige Statsudgifter. Disse Udgifter have tidligere været fatte i simpel Følgeorden, uden at